

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (plenárne zasadnutie)
z 18. januára 2005 *

Vo veci C-257/01,

ktorej predmetom je žaloba o neplatnosť podľa článku 230 ES, podaná 3. júla 2001,

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: D. Maidani a C. O'Reilly,
splnomocnené zástupkyne, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobkyňa,

ktorú v konaní podporuje:

Holandské kráľovstvo, v zastúpení: H. G. Sevenster, splnomocnená zástupkyňa,

vedľajší účastník konania,

* Jazyk konania: angličtina.

KOMISIA/RADA

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: E. Finnegan a I. Díez Parra, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

Španielske kráľovstvo, v zastúpení: R. Silva de Lapuerta, splnomocnená zástupkyňa, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

vedľajší účastník konania,

SÚDNY DVOR (plenárne zasadnutie),

v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas a K. Lenaerts, sudcovia C. Gulmann, J.-P. Puissochet a R. Schintgen (spravodajca), N. Colneric, S. von Bahr a J. N. Cunha Rodrigues,

generálny advokát: P. Léger,
tajomník: R. Grass,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 27. apríla 2004,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Komisia Európskych spoločenstiev sa v žalobe z 24. apríla 2001 domáha zrušenia nariadenia Rady (ES) č. 789/2001 z 24. apríla 2001, ktorým sa Rade vyhradzuje vykonávacie právomoci vo vzťahu k určitým podrobným ustanoveniam a praktickým postupom pri preverovaní žiadostí o víza (Ú. v. ES L 116, s. 2; Mim. vyd. 19/004, s. 99) a nariadenia Rady (ES) č. 790/2001 z 24. apríla 2001, ktorým sa Rade vyhradzuje vykonávacie právomoci vo vzťahu k určitým podrobným ustanoveniam a praktickým postupom na vykonávanie hraničných kontrol a dozoru (Ú. v. ES L 116, s. 5; Mim. vyd. 19/004, s. 102, ďalej spolu len „napadnuté nariadenia“).
- 2 Uzneseniami predsedu Súdneho dvora z 10. októbra a 8. novembra 2001 bolo vyhovelé návrhom na vstup vedľajších účastníkov do konania, Španielskeho kráľovstva a Holandského kráľovstva, na podporu príslušných návrhov Rady Európskej únie a Komisie.

Právny rámec

Príslušné ustanovenia Zmluvy ES

3 Článok 202 ES stanovuje:

„Na dosiahnutie cieľov stanovených touto zmluvou a v súlade s jej ustanoveniami Rada:

— ...

— ...

- zverí Komisii v aktoch, ktoré prijme, právomoci k vykonávaniu pravidiel stanovených Radou. Rada môže výkon týchto právomocí určitým spôsobom vymedziť. Rada si tiež môže v špecifických prípadoch vyhradiť výkon vykonateľných [vykonávacích — *neoficiálny preklad*] právomocí priamo pre seba. Postupy vyššie uvedené musia byť v súlade so zásadami a pravidlami, ktoré Rada jednomyselne stanoví vopred na návrh Komisie a po obdržaní stanoviska Európskeho parlamentu.“

- 4 Článok 62 ES, ktorý sa nachádza v hlave IV Zmluvy s nadpisom „Vízová, azylová, prisťahovalecká politika a iné politiky, ktoré sa týkajú voľného pohybu osôb“, stanovuje:

„Rada v súlade s postupom uvedeným v článku 67 do piatich rokov od nadobudnutia platnosti Amsterdamskej zmluvy prijme:

...

- 2) opatrenia o prekročení vonkajších hraníc členských štátov, ktoré stanovia:
- a) pravidlá a postupy, ktoré majú členské štáty dodržiavať pri uskutočňovaní kontrol osôb na takýchto hraniciach;
  - b) vízové predpisy pri predpokladanom pobyte najviac troch mesiacov, vrátane:
    - i) zoznamu tretích krajín, ktorých štátni príslušníci musia mať víza pri prekročení vonkajších hraníc a krajín, ktorých štátni príslušníci sú od vízovej povinnosti oslobodení;
    - ii) postupy a podmienky vydávania víz členskými štátmi;

iii) jednotný formát pre víza;

iv) pravidlá o jednotných vízach;

...“

5 Článok 64 ods. 1 ES stanovuje:

„Táto hlava sa nedotýka výkonu zodpovedností členských štátov s ohľadom na zachovávanie práva a poriadku a zabezpečenie vnútornej bezpečnosti.“

6 Článok 67 ods. 1 ES stanovuje:

„Počas prechodného obdobia piatich rokov po nadobudnutí platnosti Amsterdamskej zmluvy sa Rada uznáva jednomyselne na návrh Komisie alebo z podnetu členského štátu, a po porade s Európskym parlamentom.“

Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, Spoločná príručka a Spoločné konzulárne pokyny

7 Podľa článku 1 protokolu, ktorým sa začleňuje Schengenské acquis do rámca Európskej únie, pripojeného k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o založení

Európskeho spoločenstva Amsterdamskou zmluvou (ďalej len „protokol“), je trinásť členských štátov Európskej únie oprávnených založiť medzi sebou užšiu spoluprácu v oblasti pôsobnosti schengenského *acquis*, tak ako je uvedené v prílohe uvedeného protokolu.

- 8 Do takto definovaného Schengenského *acquis* patrí najmä Dohoda medzi vládami štátov Hospodárskej únie Beneluxu, Spolkovej republiky Nemecko a Francúzskej republiky o postupnom odstraňovaní kontrol na ich spoločných hraniciach, podpísaná v Schengene 14. júna 1985 (Ú. v. ES L 239, 2000, s. 13; Mim. vyd. 19/002, s. 3, ďalej len „Schengenská dohoda“), ako aj Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda (Ú. v. ES L 239, 2000, s. 19; Mim. vyd. 19/002, s. 9, ďalej len „CAAS“), ktorý bol podpísaný 19. júna 1990, vrátane rozhodnutí Výkonného výboru zriadeného CAAS.
- 9 Hlava II CAAS obsahuje v kapitolách 2 a 3 predpisy týkajúce sa prekročenia vonkajších hraníc a víz.
- 10 Spôsoby uplatňovania uvedených predpisov boli upravené vo vzťahu ku kontrolám na hraniciach Spoločnou príručkou (ďalej len „MC“) a vo vzťahu k žiadostiam o víza Spoločnými konzulárnymi pokynmi pre diplomatické misie a konzulárne úrady (Ú. v. ES C 313, 2002, s. 1, ďalej len „ICC“). Záväzná verzia ICC a MC prijal Výkonný výbor podľa článku 132 CAAS, ako aj na základe článku 3 ods. 1, článku 5 ods. 1, článku 6 ods. 3, článkov 8, 12 ods. 3 a článku 17 CAAS rozhodnutím z 28. apríla 1999 o záväznej verzii Spoločnej príručky a Spoločných konzulárnych pokynov [SCH/Com-ex (99) 13] (Ú. v. ES L 239, 2000, s. 317; Mim. vyd. 19/002, s. 282), ďalej len „rozhodnutie 99/13“).

- 11 MC a ICC obsahujú podrobné normatívne ustanovenia a praktické pokyny určené úradníkom, ktorí vykonávajú kontrolu na vonkajších hraniciach zmluvných strán, a konzulárnym úradníkom zmluvných strán vo vzťahu k spracovaniu žiadostí o víza.

- 12 Čo sa týka určitých aspektov ICC, je potrebné ešte odkázať na viaceré rozhodnutia Výkonného výboru. Ide o rozhodnutia zo 16. decembra 1998 [SCH/Com-ex (98) 56] (Ú. v. ES L 239, 2000, s. 207; Mim. vyd. 19/002, s. 173, ďalej len „rozhodnutie 98/56“) a z 28. apríla 1999 [SCH/Com-ex (99) 14] (Ú. v. ES L 239, 2000, s. 298; Mim. vyd. 19/002, s. 264, ďalej len „rozhodnutie 99/14“), týkajúce sa zostavovania príručky dokladov, ktorým je možné udeliť víza. Okrem toho, rozhodnutie Výkonného výboru z 21. novembra 1994 [SCH/Com-ex (94) 15 rev] (Ú. v. ES L 239, 2000, s. 165; Mim. vyd. 19/002, s. 140, ďalej len „rozhodnutie 94/15“) zavádza elektronický spôsob konzultácií s ústrednými orgánmi uvedenými v článku 17 ods. 2 CAAS.

- 13 Podľa článku 2 ods. 1 prvého pododseku protokolu sa od dátumu nadobudnutia platnosti Amsterdamskej zmluvy Schengenskej acquis okamžite uplatňuje v trinástich členských štátoch uvedených v článku 1 uvedeného protokolu. To isté ustanovenie stanovuje, že výkon pôsobnosti Výkonného výboru prechádza na Radu.

- 14 Na základe článku 2 ods. 1 druhého pododseku druhej vety protokolu Rada prijala 20. mája 1999 rozhodnutie 1999/436/ES, ktorým sa v súlade s príslušnými ustanoveniami Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva a Zmluvy o Európskej únii stanovuje právny základ pre všetky ustanovenia alebo rozhodnutia, ktoré tvoria schengenskej acquis (Ú. v. ES L 176, s. 17; Mim. vyd. 19/001, s. 152). Z článku 2 tohto rozhodnutia vyplýva, v spojení s prílohou A tohto rozhodnutia, že články 62 ES a 63 ES predstavujú nový právny základ rozhodnutia 99/13, pričom článok 62 ods. 2 písm. b) bod ii) ES, článok 62 ES a článok 62 ods. 2 písm. b) ES predstavujú nový právny základ pre rozhodnutia 98/56, 99/14 a 94/15.

Rozhodnutie 1999/468/ES

- 15 Podľa článku 1 prvého odseku rozhodnutia Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu (Ú. v. ES L 184, s. 23; Mím. vyd. 01/003, s. 123, ďalej len „druhé rozhodnutie o komitológii“):

„Okrem osobitných a odôvodnených prípadov, keď základný právny akt vyhradzuje Rade právo uplatňovať určité vykonávacie právomoci priamo, takéto právomoci sa prenesú na Komisiu v súlade s príslušnými ustanoveniami v základnom právnom akte. Tieto ustanovenia špecifikujú základné prvky takto prenesených právomocí.“

Napadnuté nariadenia

- 16 Po prijatí rozhodnutia 1999/436 bolo potrebné definovať v akte Spoločenstva postupy, podľa ktorých mali byť prijaté vykonávacie opatrenia a opatrenia na aktualizáciu MC a ICC.
- 17 Na tento účel Rada schválila nariadenia 789/2001 a 790/2001 na základe článku 62 bodov 2 a 3 ES a článku 62 bodu 2 písm. a) a b) ES a článku 67 ods. 1 ES.
- 18 Podľa odôvodnenia č. 2 až 4 nariadenia č. 789/2001 a odôvodnenia č. 2 nariadenia č. 790/2001 určité „podrobné ustanovenia a praktické postupy“ vzťahujúce sa na preverovanie žiadostí o víza, ako aj na vykonávanie hraničných kontrol a dozoru na

vonkajších hraniciach, ktoré sú uvedené v ICC a MC, ako aj v prílohách ICC a MC, je potrebné „pravidelne meniť a dopĺňať a aktualizovať, aby sa splnili operatívne požiadavky“ príslušných orgánov v danej oblasti.

- 19 V tomto zmysle stanovujú napadnuté nariadenia dva postupy. Na jednej strane stanovujú v článku 1, že určité tam uvedené ustanovenia môže Rada, konajúc jednomyselne, zmeniť. Na druhej strane článok 2 uvedených nariadení stanovuje postup, ako majú členské štáty oznámiť zmeny a doplnky, ktoré zamýšľajú vykonať v rámci určitých ustanovení alebo častí uvedených príloh ICC a MC generálnemu tajomníkovi Rady ten následne oznámi tieto zmeny a doplnky členom Rady a Komisii.

Nariadenie č. 789/2001

- 20 Podľa odôvodnenia č. 8 nariadenia č. 789/2001:

„Keďže členské štáty hrajú v oblasti rozvoja vízovej politiky mimoriadne významnú úlohu, uvedomujúc si citlivosť tejto oblasti, najmä čo sa týka politických vzťahov s tretími krajinami, Rada si počas prechodného päťročného obdobia uvedeného v článku 67 ods. 1 zmluvy vyhradzuje právo jednomyselne prijímať, meniť a dopĺňať a aktualizovať vyššie spomínané podrobné ustanovenia a praktické postupy, pričom Rada ešte prehodnotí podmienky, za ktorých by sa po uplynutí uvedeného päťročného obdobia takéto vykonávacie právomoci zverili Komisii.“

21 Článok 1 ods. 1 a 2 toho istého nariadenia stanovuje:

„1. Rada, konajúc jednomyseľne, z iniciatívy jedného zo svojich členov alebo na návrh Komisie, podľa potreby mení a dopĺňa časti II, III, V, VI, VII a VIII Spoločných konzulárnych pokynov, ako aj prílohu 2 (s výnimkou zoznamu B a vyjmúc požiadavky súvisiace s vízami vzťahujúce sa na tie krajiny spomínané v zozname A, ktoré nemusia byť predmetom predchádzajúcej konzultácie) a časti I a III prílohy 3, ako aj príloh 6, 10, 11, 12, 13, 14 a 15 k uvedeným pokynom.

2. Rada, konajúc jednomyseľne, z iniciatívy jedného zo svojich členov alebo na návrh Komisie, podľa potreby mení a dopĺňa [úvod a — *neoficiálny preklad*] časti I, II a III Schengenskej konzultačnej siete (technické špecifikácie), ako aj jej prílohy 2, 2A, 3, 4, 5, 7 a 8.“

22 Ustanovenia ICC, ktoré môže Rada meniť a dopĺňať podľa článku 1 nariadenia č. 789/2001, sa týkajú týchto oblastí:

— diplomatická misia alebo konzulárny úrad príslušný pre žiadosti o vízum pri pobyte na dobu najviac tri mesiace (časť II ICC),

— začatie konania o žiadosti o vízum pri pobyte na dobu najviac tri mesiace (časť III ICC),

- preskúmanie žiadosti a príslušné rozhodnutie (časť V ICC),

- spôsob vyplnenia vízovej nálepky (časť VI ICC),

- administratívne riadenie a organizácia vízového oddelenia (časť VII ICC),

- konzulárna spolupráca na miestnej úrovni (časť VIII ICC),

- predpisy upravujúce pohyb držiteľov diplomatických a služobných pasov, ako aj držiteľov priepustiek (*laissez-passer*), ktoré vydávajú určité medzinárodné medzivládne organizácie svojim úradníkom (príloha 2 ICC, s výnimkou zoznamu B a podmienok týkajúcich sa víza pre krajiny uvedené v zozname A, pre ktoré nie je potrebná predchádzajúca konzultácia),

- spoločný zoznam tretích štátov, ktorých občania podliehajú povinnosti letiskového tranzitného víza vo všetkých členských štátoch, ktoré sú zmluvnými stranami Schengenskej dohody (ďalej len „schengenské štáty“), pričom držiteľia cestovných dokladov vydaných týmito tretími štátmi taktiež podliehajú takejto vízovej povinnosti (príloha 3 časť I ICC),

- zoznam povolení na pobyt členských štátov Európskeho hospodárskeho priestoru, ktorých držiteľia sú vyňatí z povinnosti letiskového tranzitného víza (príloha 3 časť III ICC),

- zoznam honorárnych konzulov oprávnených vo výnimočných prípadoch a dočasne vydávať jednotné víza (príloha 6 ICC),

- pokyny týkajúce sa zápisu poznámok do oddielu na elektronické snímanie (príloha 10 ICC),

- kritériá, na základe ktorých možno do cestovných dokladov udeliť vízum (príloha 11 ICC),

- poplatky v eurách, ktoré sa majú vyberať na úhradu administratívnych nákladov spojených s vydávaním víz (príloha 12 ICC),

- pokyny pre vyplňanie vízových nálepiek (príloha 13 ICC),

- pravidlá a postupy zasielania informácií zmluvnými stranami pri vydávaní víz s obmedzenou územnou platnosťou, pri zneplatňovaní, rušení alebo skracovaní platnosti jednotného víza a pri vydávaní národných povolení na pobyt (príloha 14 ICC),

- vzory jednotných formulárov, ktorými sa preukazuje pozvanie, sponzorstvo alebo ubytovanie, vypracované zmluvnými stranami (príloha 15 ICC).

23 Okrem toho podľa odôvodnenia č. 10 nariadenia č. 789/2001:

„Je tiež potrebné ustanoviť postup, prostredníctvom ktorého budú členovia Rady a Komisie bezodkladne informovaní o všetkých zmenách a doplnkoch vo vzťahu k príručke týkajúcej sa dokladov prikladaných k vízu, vo vzťahu k príručke týkajúcej sa vydávania schengenských víz v tretích štátoch, v ktorých nie sú zastúpené všetky schengenské štáty, vo vzťahu k prílohám 6 a 9 Schengenskej konzultačnej siete (technické špecifikácie) a vo vzťahu k tým prílohám k Spoločným konzulárnym pokynom, ktoré sa úplne alebo čiastočne skladajú zo zoznamov konkrétnych informácií, ktoré musí poskytovať každý členský štát v súlade s existujúcimi predpismi, ktoré sa v ňom uplatňujú a ktoré preto nie sú menené a dopĺňané alebo aktualizované aktom Rady.“

24 Článok 2 uvedeného nariadenia stanovuje:

„1. Jednotlivé členské štáty oznámia generálnemu tajomníkovi Rady také zmeny a doplnky, ktoré zamýšľajú vykonať v rámci Spoločných konzulárnym pokynom, čo sa týka časti III prílohy 1 k týmto pokynom, zoznamu A prílohy 2 k týmto pokynom (s výnimkou požiadaviek súvisiacich s vízami vzťahujúcich sa na krajiny spomínané v tomto zozname, ktoré musia byť predmetom predchádzajúcej konzultácie) a zoznamu B prílohy 2, zoznamu [časti — *neoficiálny preklad*] II prílohy 3 a príloh 4, 5, 7 a 9 k týmto pokynom, v rámci príručky týkajúcej sa dokladov, ktoré sa prikladajú k vízam, v rámci príručky týkajúcej sa vydávania schengenských víz v tretích krajinách, v ktorých nie sú zastúpené všetky schengenské štáty a v rámci príloh 6 a 9 Schengenskej konzultačnej siete (technické špecifikácie).

2. Ktorýkoľvek členský štát, ktorý chce zmeniť a doplniť prílohu 4, 5B, 5C, 7 alebo 9 k Spoločným konzulárnym pokynom podá návrh na zmenu a doplnenie ostatným členským štátom a poskytne im príležitosť vyjadriť pripomienky k príslušnému návrhu.

3. Zmeny a doplnky vykonané podľa odsekov 1 a 2 sa považujú za také, ktoré nadobúdajú účinok odo dňa, kedy generálny tajomník oznámi takéto zmeny a doplnky členom Rady a Komisii.“

25 Ustanovenia ICC, ktoré môžu byť podľa článku 2 nariadenia č. 789/2001 zmenené a doplnené členskými štátmi, sa týkajú týchto oblastí:

- štáty, ktorých občania nepodliehajú vízovej povinnosti v jednom alebo viacerých schengenských štátoch, ak sú držiteľmi diplomatických, služobných alebo úradníckych pasov, ale majú vízovú povinnosť, keď sú držiteľmi bežných pasov (príloha 2 zoznam A ICC, s výnimkou požiadaviek týkajúcich sa víz pre krajiny, ktoré sú uvedené v tomto zozname, pri ktorých je potrebná predchádzajúca konzultácia),
- štáty, ktorých občania podliehajú vízovej povinnosti v jednom alebo niekoľkých schengenských štátoch, keď sú držiteľmi diplomatických, úradníckych alebo služobných pasov, ale nepodliehajú tejto povinnosti, keď sú držiteľmi bežných pasov (príloha 2 zoznam B ICC),
- zoznam štátov, ktorých občania podliehajú povinnosti letiskového tranzitného víza iba pre niektoré schengenské štáty, pričom držiteľia cestovných dokladov vydaných týmito štátmi taktiež podliehajú takejto vízovej povinnosti (príloha 3 časť II ICC),
- zoznam dokladov oprávňujúcich na vstup bez víza (príloha 4 ICC),

- zoznam žiadostí o vízum, pri ktorých je potrebná predchádzajúca konzultácia s centrálnym orgánom členského štátu podľa článku 17 ods. 2 CAAS (príloha 5A ICC),

- zoznam žiadostí o víza, pri ktorých je potrebná predchádzajúca konzultácia s centrálnymi orgánmi iných zmluvných strán podľa článku 17 ods. 2 CAAS (prílohy 5B a 5C ICC),

- referenčné čiastky požadované na prekročenie hraníc (teda dostatok existenčných prostriedkov), ktoré ročne ustanovujú vnútroštátne orgány (príloha 7 ICC),

- informácie, ktoré v prípade potreby musia vyplniť orgány v oddieli „Poznámky“ vízovej nálepky (príloha 9 ICC),

- určité záležitosti týkajúce sa elektronického spôsobu konzultácií pri vydávaní víz [prílohy 6 a 9 „Schengenskej konzultačnej siete (technické špecifikácie)“].

Nariadenie č. 790/2001

²⁶ Odôvodnenie č. 5 nariadenia č. 790/2001, ktorého obsah je takmer identický s obsahom odôvodnenia č. 8 nariadenia č. 789/2001, stanovuje:

„Odkedy majú členské štáty zvýšenú úlohu, čo sa týka rozvíjania hraničnej politiky, čo odráža citlivosť tejto oblasti, najmä pokiaľ ide o politické vzťahy s tretími krajinami, Rada si vyhradzuje právo počas prechodného obdobia piatich rokov, uvedeného v článku 67 ods. 1 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, jednomyseľne prijímať, meniť a dopĺňať a aktualizovať vyššie uvedené podrobné ustanovenia a praktické postupy až dotedy, kým Rada preskúma podmienky, za akých by takéto vykonávacie právomoci boli zverené Komisii po skončení tohto prechodného obdobia.“

27 Článok 1 ods. 1 toho istého nariadenia stanovuje:

„Rada, konajúc jednomyseľne a z iniciatívy jedného z jej členov, alebo na návrh Komisie, zmení a doplní podľa potreby časť I body 1.2, 1.3, 1.3.1., 1.3.3., 2.1., 3.1.2., 3.1.3., 3.1.4., 3.2.4., 4.1., 4.1.1., 4.1.2., a časť II body 1.1., 1.3., 1.4.1., 1.4.1a, 1.4.4., 1.4.5., 1.4.6., 1.4.7., 1.4.8., 2.1., 2.2.2., 2.2.3., 2.2.4., 2.3., 3.1., 3.2., 3.3.1., 3.3.2., 3.3.4., 3.3.5., 3.3.6., 3.3.7., 3.3.8., 3.4., 3.5., 4.1., 4.2., 5.2., 5.3., 5.4., 5.5., 5.6., 6.4., 6.5., 6.6., 6.7., 6.8., 6.9., 6.10. a 6.11. Spoločnej príručky, ako aj jej prílohu 9.“

28 Ustanovenia MC, ktoré môže Rada meniť a dopĺňať podľa článku 1 nariadenia č. 790/2001 sa týkajú týchto oblastí:

- prekročenie hranice cez povolené hraničné priechody (časť I bod 1.2 MC),
- prekročenie hranice mimo povolených hraničných priechodov (časť I body 1.3, 1.3.1 a 1.3.3 MC),

- zoznam, pre každú krajinu, dokumentov uznávaných za oprávňujúce na prekročenie vonkajších hraníc a dokumentov, do ktorých je možné udeliť vízum (časť I bod 2.1 MC),

- technický popis vízovej nálepky uvedenej v prílohe 6 MC (časť I bod 3.1.2 tejto prílohy),

- vzory vízových nálepiek, ktoré môžu obsahovať údaje uvedené v prílohe 7 MC (časť I bod 3.1.3 tejto prílohy),

- predpis, podľa ktorého „údaje vytlačené na nálepke sú uvedené v anglickom a francúzskom jazyku a v príslušných národných jazykoch“ [*neoficiálny preklad*] (časť I bod 3.1.4 MC),

- predpis, podľa ktorého „princípy a postupy týkajúce sa informovania zmluvných strán v prípade vydania víza s obmedzenou územnou platnosťou, zrušenia, zmeny a skrátenia dĺžky platnosti jednotného víza a vydania národných povolení k pobytu sú popísané v prílohe 8a“ [*neoficiálny preklad*] (časť I bod 3.2.4 MC),

- podklady alebo iné skutočnosti slúžiace na overenie pravosti dôvodov na vstup, na ktoré je možné sa odvolávať (časť I body 4.1, 4.1.1 a 4.1.2 MC),

- agenti, ktorí sú poverení vykonávaním kontrolných opatrení a dozoru (časť II bod 1.1 MC),

- spôsoby kontroly (časť II bod 1.3 MC),

- určité podrobné ustanovenia týkajúce sa podmienok odmietnutia vstupu (časť II body 1.4.1, 1.4.1a a 1.4.4 až 1.4.8 MC),

- podrobné ustanovenia týkajúce sa pečiatkovaní (časť II bod 2.1 MC),

- určité podrobné ustanovenia týkajúce sa dozoru na vonkajších hraniciach mimo priechodov a mimo otváracích hodín týchto priechodov (časť II body 2.2.2, 2.2.3 a 2.2.4 MC),

- zoznam informácií, ktoré musia byť zaznamenané do registra (časť II bod 2.3 MC),

- kontrola cestnej premávky (časť II bod 3.1 MC),

- kontrola železničnej premávky (časť II bod 3.2 MC),

- postup určujúci miesto kontroly osôb a príručnej batožiny pri medzinárodnej civilnej leteckej doprave (časť II bod 3.3.1 MC),

- ďalšie podmienky týkajúce sa kontroly osôb pri medzinárodnej civilnej leteckej doprave (časť II body 3.3.2, 3.3.3, 3.3.4 a 3.3.5 MC),

- postup kontroly na letiskách (časť II bod 3.3.6 MC),

- predpis, podľa ktorého „na účely predchádzania rizikám je potrebné kontrolovať na letiskách a leteckých plochách pasažierov vnútorných letov v prípade, keď nie je isté, či vychádzajú z alebo smerujú výlučne na územia zmluvných strán bez pristátia na území tretieho štátu“ [*neoficiálny preklad*] (časť II bod 3.3.7 MC),

- kontrola námornej dopravy, s výnimkou pravidelných cezhraničných spojení, výletných plavieb, pobrežného rybolovu a plavby po vnútorných vodách (časť II bod 3.4 MC),

- kontrola plavby na vnútorných vodách (časť II bod 3.5 MC),

- výmena informácií (časť II bod 4.1 MC),

- oddelovanie úradníkov, medzi ktorými je spojenie (časť II bod 4.2 MC),

- vydanie víza na hranici (časť II body 5.2 až 5.6 MC),

- špeciálne pravidlá vo vzťahu ku kontrole pilotov lietadiel a ostatných členov posádok (časť II bod 6.4 MC),

- osobitné predpisy prijaté vo vzťahu ku kontrole loďstva (časť II bod 6.5 MC),

- osobitné predpisy prijaté vo vzťahu ku kontrole držiteľov diplomatických, služobných a úradníckych pasov (časť II bod 6.6 MC),

- osobitné predpisy prijaté vo vzťahu ku kontrole cezhraničných pracovníkov (časť II bod 6.7 MC),

- osobitné predpisy prijaté vo vzťahu ku kontrole maloletých (časť II bod 6.8 MC),

- osobitné predpisy prijaté vo vzťahu ku kontrole ciest v skupinách (časť II bod 6.9 MC),

- osobitné predpisy prijaté vo vzťahu ku kontrole cudzincov, ktorí podajú na hraniciach žiadosť o azyl (časť II bod 6.10 MC),

- osobitné predpisy prijaté vo vzťahu ku kontrole členov medzinárodných organizácií (časť II bod 6.11 MC),

— vzor víza pre dlhodobé pobyty (príloha 9 MC).

- 29 Odôvodnenie č. 7 nariadenia č. 790/2001, ktorého obsah je analogický s obsahom odôvodnenia č. 2 nariadenia č. 789/2001 stanovuje:

„Je taktiež nevyhnutné stanoviť postup, prostredníctvom ktorého budú členovia Rady a Komisie okamžite informovaní o všetkých zmenách k tým prílohám Spoločnej príručky, ktoré v celosti alebo čiastočne obsahujú zoznamy vecných informácií, ktoré musí každý členský štát poskytnúť v súlade s [jeho vlastnými — *neoficiálny preklad*] pravidlami a ktoré preto nie je [možné — *neoficiálny preklad*] prijímať, meniť alebo aktualizovať aktom Rady.“

- 30 Článok 2 nariadenia č. 790/2001 stanovuje:

„1. Každý členský štát oznámi generálnemu tajomníkovi Rady tie zmeny a doplnenia, ktoré si želá urobiť v bode 1.3.2. časti I a v prílohách 1, 2, 3, 7, 12 a 13 Spoločnej príručky.

2. Zmeny a doplnenia vykonané podľa odseku 1 sa budú považovať za účinné od dátumu, kedy generálny tajomník oznámi tieto zmeny a doplnenia členom Rady a Komisii.“

- 31 Ustanovenia MC, ktoré môžu byť podľa článku 2 nariadenia č. 790/2001 zmenené a doplnené členskými štátmi, sa týkajú týchto oblastí:

- predpis, podľa ktorého „štátni príslušníci Belgického kráľovstva, Dánskeho kráľovstva, Francúzskej republiky, Luxemburského veľkovoľvodstva a Holandského kráľovstva sú oprávnení prekročiť hranice štátu, ktorého sú štátnymi príslušníkmi, na ktoromkoľvek mieste“ [*neoficiálny preklad*] (časť I bod 1.3.2 MC),

- miesta, v ktorých je povolený prechod v zmysle časti I bod 1.2 MC (príloha 1 MC),

- vzory vízovej nálepky v zmysle časti I bod 3.1.3 MC (príloha 7 MC),

- vzory oddelených dokumentov, t. j. povolení namiesto víz (príloha 12 MC),

- vzory kariet vydávaných ministerstvom zahraničných vecí (príloha 13 MC).

³² Je potrebné uviesť, že prílohy 2 a 3 MC, ktoré sú uvedené v článku 2 ods. 1 nariadenia č. 790/2001, boli zrušené rozhodnutím Rady 2002/352/ES z 25. apríla 2002 o revízii Spoločnej príručky (Ú. v. ES L 123, s. 47).

O žalobe

- 33 Na podporu svojej žaloby uvádza Komisia dva žalobné dôvody. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 202 ES a článku 1 druhého rozhodnutia o komitológii, a to v tom, že podľa článkov 1 napadnutých nariadení si Rada vyhradila vykonávacie právomoci spôsobom, ktorý predstavuje zneužitie, a bez dostatočného odôvodnenia. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení článku 202 ES v tom, že články 2 napadnutých nariadení udeľujú členským štátom právomoc, že môžu sami meniť jednak určité body ICC a určité rozhodnutia Výkonného výboru, ktoré dopĺňujú ICC, ako aj body MC.

O prvom žalobnom dôvode týkajúcom sa výhrady právomocí v prospech Rady

Argumentácia účastníkov konania

- 34 Prvý žalobný dôvod obsahuje dve časti. V prvej časti tohto dôvodu Komisia uvádza, že Rada nepreukázala, že vykonávacie opatrenia stanovené napadnutými nariadeniami majú taký špecifický charakter, ktorý by mohol odôvodniť, že vykonávacie právomoci musí vykonávať Rada. Z odôvodnenia č. 8 nariadenia č. 789/2001 a z odôvodnenia č. 5 nariadenia č. 790/2001 vyplýva, že Rada mala skôr predložiť „všeobecné“ odôvodnenie, ktoré by bolo schopné pokryť celú oblasť ICC a MC, ako stanoviť špecifické opatrenie.
- 35 V skutočnosti uvedené odôvodnenia neupresňujú ani takú povahu, ani taký obsah predmetných vykonávacích právomocí, ktoré by preukázali potrebu, aby Rada

vykonávala sama také právomoci, pričom iba odkaz na vízovú politiku a na dozor na hraniciach vo všeobecnosti nemôže stačiť na odôvodnenie špecifickosti opatrení, ktoré majú byť prijaté.

36 Takisto odôvodnenie založené na jednak „významnej úlohe členských štátov“, ktorá sa podľa Komisie môže vzťahovať iba na skutočnosť, že členské štáty môžu prijímať legislatívne návrhy v rámci hlavy IV Zmluvy, ako aj na citlivosti, najmä na úrovni politických vzťahov s tretími štátmi, otázok týkajúcich sa dozoru na hraniciach a vydávania víz, čo by presne vysvetľovalo túto významnú úlohu členských štátov, by sa mohlo uplatniť na každé vykonávacie opatrenie, ktoré by bolo prijaté v rámci uvedenej hlavy IV.

37 Napokon odkaz na prechodné obdobie piatich rokov uvedené v článku 67 ods. 1 ES a záväzok Rady prehodnotiť „podmienky, za ktorých by sa takéto vykonávacie právomoci zverili Komisii“ po uplynutí tohto obdobia jasne potvrdzujú, že dôvod, pre ktorý si Rada vyhradila vykonávacie právomoci, nespočíva v povahe alebo obsahu základných aktov, ale v skutočnosti, že tieto vyplývajú z hlavy IV Zmluvy.

38 V druhej časti prvého žalobného dôvodu Komisia uvádza, že nezávisle od osobitného charakteru vykonávacích opatrení, Rada si nespĺnila povinnosť odôvodnenia stanovenú článkom 253 ES. Odôvodnenie založené na jednej strane na inštitucionálnych osobitostiach hlavy IV Zmluvy a na druhej strane na citlivom charaktere danej politiky, neodôvodňuje rozhodnutie Rady vyhradiť si vykonávacie právomoci stanovené napadnutými nariadeniami.

39 Čo sa týka inštitucionálnych osobitostí hlavy IV Zmluvy, Komisia uvádza, že záležitosti ako vonkajšie hranice, právo na azyl, imigrácia a súdna spolupráca

v občiansko-právnej oblasti, ktoré predtým patrili do hlavy VI Zmluvy o Európskej únii, boli „komunitarizované“.

- 40 Iste, členské štáty majú právo legislatívnej iniciatívy počas prechodného obdobia piatich rokov, ktoré je stanovené v článku 67 ods. 1 ES a článok 68 ES stanovuje výnimku z postupu stanoveného v článku 234 ES. Osobitné ustanovenia alebo výnimky v hlave IV Zmluvy ES však nebránia tomu, aby sa použili postupy „komitológie“, vykonávané podľa článku 202 ES.
- 41 Okrem toho, aj keby sa pripustil citlivý charakter oblastí týkajúcich sa dozoru na hraniciach a vydávania víz, Komisia uvádza, že je schopná venovať sa týmto oblastiam a že v každom prípade by nekonala bez toho, aby zapojila členské štáty do procesu prijímania rozhodnutia v súlade s postupom „komitológie“. Komisia zdôrazňuje svoje inštitucionálne postavenie, ktoré je jej priznané v zmluve v oblasti vzťahov s tretími štátmi, najmä v štádiu rokovania o externých dohodách. Rovnako uvádza, že určité aspekty vízovej politiky, najmä určenie štátov, ktorých štátni príslušníci musia mať vízum, patrili do rámca Spoločenstva už pred schválením Amsterdamskej zmluvy. Napokon podľa Komisie sa uvedené oblasti týkajú iba procedurálnych a formálnych otázok.
- 42 Rada na úvod uvádza, že ICC a MC sú hybridnými predpismi v tom zmysle, že oba obsahujú ustanovenia legislatívnej, vykonávacej a faktickej povahy. Napadnuté nariadenia berú do úvahy túto osobitosť tak, že stanovujú tri rôzne postupy, ktorými je možné meniť ICC a MC. Podľa odôvodnenia č. 11 nariadenia č. 789/2001 a odôvodnenia č. 8 nariadenia č. 790/2001 ustanovenia normatívnej povahy môžu byť zmenené iba v súlade s príslušnými ustanoveniami Zmluvy ES; ustanovenia

vykonávacej povahy môžu byť zmenené iba v súlade s postupom stanoveným v článku 1 každého z napadnutých nariadení a iba zmeny týchto ustanovení sa môžu považovať za vykonávacie opatrenia; napokon, informácie faktickej povahy môžu byť zmenené iba v súlade s postupom stanoveným v článku 2 každého z uvedených nariadení.

43 Rada takisto na úvod uvádza, že z obsahového hľadiska majú ICC a MC mnoho spoločných bodov z dôvodu, že príslušné orgány v oblasti víz a príslušné orgány v oblasti dozoru na hraniciach musia často navzájom konzultovať tie isté informácie v rámci plnenia svojich úloh, čo vysvetľuje podobnosť postupov stanovených napadnutými nariadeniami.

44 V odpovedi na prvý žalobný dôvod Rada uvádza, že odôvodnenie č. 8 nariadenia č. 789/2001 a odôvodnenie č. 5 nariadenia č. 790/2001 jasne stanovujú, že výhrada vykonávacích právomocí sa týka špecificky zmien „podrobných ustanovení a praktických postupov“ uvedených v ICC a MC. Povaha a obsah týchto ustanovení sú popísané podrobnejšie v predchádzajúcich odôvodneniach, konkrétne v odôvodneniach č. 1, 2 a 5 nariadenia č. 789/2001, ako aj v odôvodnení č. 1 a 2 nariadenia č. 790/2001. V dôsledku toho predložené odôvodnenie nemá všeobecný charakter a nepokrýva všetky opatrenia prijaté v rámci hlavy IV Zmluvy. V tomto ohľade Rada upresňuje, že už prijala veľké množstvo dokumentov založených na tomto základe, vrátane dokumentov v oblasti víz, bez toho, že by si vyhradila vykonávacie právomoci.

45 Rada zdôrazňuje, že dôvody, ktoré ju viedli k tomu, že si vyhradila v danom prípade vykonávacie právomoci, sú totožné s tými, ktoré viedli autorov Amsterdamskej zmluvy k tomu, že priznali členským štátom, počas úvodného obdobia piatich rokov, právo iniciatívy v rámci hlavy IV Zmluvy ES. Tie isté dôvody rovnako viedli Radu k tomu, že stanovila, že o zmenách a aktualizácii predmetných opatrení môže byť rozhodnuté len jednomyseľne.

- 46 V tomto ohľade Rada zdôrazňuje, že v čase keď boli prijaté napadnuté nariadenia, bolo začlenené schengenského *acquis* v rámci Európskej únie a udelenie nových právomocí Spoločenstvu v oblasti vízovej politiky a politiky dozoru na hraniciach relatívne čerstvou záležitosťou.
- 47 Je to tak práve preto, lebo rozhodnutie vyhradiť si vykonávacie právomoci predstavuje výnimku a nie pravidlo, že Rada napriek citlivosti záležitosti uviedla, že prehodnotí podmienky, za ktorých by sa takéto právomoci zverili Komisii po uplynutí prechodného päťročného obdobia uvedeného v článku 67 ods. 1 ES. Rada uvádza, že obdobie troch rokov, ktoré ešte má uplynúť do skončenia tejto lehoty, je primeranou lehotou na to, aby mohla zhodnotiť, či dôvody, ktoré ju pôvodne viedli k tomu, že si vyhradila vykonávacie právomoci, sú ešte aktuálne.
- 48 Rada namieta proti tvrdeniu, že si vyhradila vykonávacie právomoci z dôvodu, že predmetné opatrenia vyplývajú z hlavy IV Zmluvy. Okrem toho prijala od nadobudnutia platnosti Amsterdamskej zmluvy mnohé opatrenia v oblastiach uvedených v tejto hlave, ktoré obsahujú „komitologické“ ustanovenia.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 49 Na úvod je potrebné konštatovať, že podľa článku 1 prvého odseku druhého rozhodnutia o komitológii sú vykonávacie právomoci zverené Komisii, okrem osobitných a odôvodnených prípadov, keď základný akt vyhradzuje Rade právo vykonávať priamo určité z nich. V tomto ohľade sa teda toto ustanovenie obmedzuje na prevzatie podmienok uvedených súčasne v článku 202 tretej zarážke ES a článku 253 ES.

- 50 V tomto ohľade, ako Súdny dvor rozhodol vo svojom rozsudku z 24. októbra 1989, Komisia/Rada (16/88, Zb. s. 3457, bod 10), odvtedy čo bol Jednotným európskym aktom zmenený článok 145 Zmluvy ES (teraz článok 202 ES), si Rada môže priamo vyhradiť vykonávacie právomoci iba v určitých prípadoch, pričom takéto rozhodnutie musí podrobne odôvodniť.
- 51 To znamená, že Rada je povinná riadne odôvodniť, vo vzťahu k povahe alebo obsahu základného aktu, ktorý má byť vykonaný alebo zmenený, výnimku z pravidla, podľa ktorého v rámci systému Zmluvy, ak je potrebné prijať na úrovni Spoločenstva vykonávacie opatrenia k základnému aktu, túto právomoc má normálne Komisia.
- 52 V danom prípade Rada výslovne odkázala v odôvodnení č. 8 nariadenia č. 789/2001 a v odôvodnení č. 5 nariadenia č. 790/2001 na významnú úlohu členských štátov v oblasti víz a dozoru na hraniciach, ako aj na citlivosť týchto oblastí, najmä čo sa týka politických vzťahov s tretími štátmi.
- 53 Je nesporné, že tieto tvrdenia sú všeobecné a stručné. Ak sa však preskúmajú v kontexte, ktorého sú súčasťou, vyplynie z toho, že objasňujú odôvodnenie vyhradenia vykonávacích právomocí v prospech Rady a umožňujú Súdnemu dvoru vykonávať kontrolu.
- 54 V prvom rade je teda potrebné skonštatovať, že pred nadobudnutím platnosti Amsterdamskej zmluvy, ku ktorému došlo dva roky pred prijatím napadnutých nariadení, vízová politika — okrem určovania tretích štátov, ktorých štátni príslušníci musia mať vízum pri prekročení vonkajších hraníc členských štátov,

ako to stanovuje článok 100 C ods. 1 Zmluvy ES (zrušené Amsterdamskou zmluvou) —, ako aj politika vonkajších hraníc nepatrili vo všeobecnosti do právomoci Európskeho spoločenstva, ale podliehali postupom uvedeným v rámci hlavy VI Zmluvy o Európskej únii.

- 55 V druhom rade, hlava IV Zmluvy ES obsahuje v článkoch 67 ES a 68 ES prechodné a osobitné ustanovenia, ktoré upravujú vývoj prijímania odvodených právnych predpisov a riešenie prejudiciálnych otázok. Takto článok 67 ods. 1 a 2 ES stanovuje prechodné obdobie piatich rokov po nadobudnutí platnosti Amsterdamskej zmluvy, počas ktorého sa Rada v zásade uznáva jednomyselne na návrh Komisie alebo z podnetu členského štátu po porade s Európskym parlamentom. Po uplynutí tohto obdobia Rada rozhoduje výlučne o návrhu Komisie a môže jednomyselne rozhodnúť o uplatnení postupu uvedeného v článku 251 ES na všetky oblasti zahrnuté v hlave IV alebo iba na určité z nich a prispôbiť ustanovenia týkajúce sa právomocí Súdneho dvora.
- 56 Ustanovenia tejto povahy dokazujú špecifickosť oblasti pokrytej napadnutými nariadeniami, na ktorú sa až do 1. mája 1999 v podstate vzťahovali postupy upravené v rámci hlavy VI Zmluvy o Európskej únii, keďže autori Zmluvy ES nechceli priznať v tejto oblasti ihneď právo iniciatívy výlučne Komisii.
- 57 V treťom rade, ustanovenia taxatívne vymenované v článku 1 napadnutých nariadení majú jednoznačne ohraničený obsah. Hoci je pravda, že predstavujú dôležitú časť ICC a MC, zároveň treba uviesť, že určite neupravujú oblasť víz a kontroly na vonkajších hraniciach vyčerpávajúcim spôsobom.

- 58 V štvrtom rade z odôvodnenia č. 8 nariadenia č. 789/2001 a z odôvodnenia č. 5 nariadenia č. 790/2001 vyplýva, že Rada sa zaviazala skúmať podmienky, za ktorých by vykonávacie právomoci vyhradené týmito nariadeniami mohli byť zverené Komisii po uplynutí prechodného obdobia troch rokov.
- 59 Tieto dôvody vyplývajú z celkového hľadiska z odôvodnení napadnutých nariadení a z kontextu, v ktorom sú tam zaradené, postačujú na to, aby bolo možné skonštatovať, že Rada mohla odôvodnene usúdiť, že ide o osobitný prípad a riadne, v súlade s článkom 253 ES, odôvodnila rozhodnutie prechodne si vyhradiť právomoc vykonať viaceré taxatívne vymenované ustanovenia ICC a MC.
- 60 Skutočnosť, že odôvodnenie č. 8 nariadenia č. 789/2001 a odôvodnenie č. 5 nariadenia č. 790/2001 majú takmer rovnaký obsah, nie je sama osebe takej povahy, že by spochybnila tento záver, berúc práve do úvahy úzke väzby, ktoré nepopierateľne existujú medzi oblasťou víz a oblasťou kontroly hraníc.
- 61 Za týchto podmienok musí byť prvý žalobný dôvod Komisie podporujúci jej žalobu zamietnutý.

O druhom žalobnom dôvode týkajúcom sa vykonávacej právomoci zverenej členským štátom

Argumentácia účastníkov konania

- 62 V druhom žalobnom dôvode Komisia uvádza, že postup zmien a aktualizácie ICC a MC členskými štátmi stanovený v článku 2 napadnutých nariadení, je v rozpore

s článkom 202 ES. Toto posledne uvedené ustanovenie, ktoré umožňuje iba Rade vyhradiť si vykonávacie právomoci alebo ich zveriť Komisii, totiž nepovoľuje takýto postup.

- 63 Dodáva, že hoci sa uvedený postup týka informácií faktickej povahy týkajúcich sa členských štátov, tieto informácie sú obsahom predpisov, ktorých právnym základom sú na základe rozhodnutia 1999/436 ustanovenia Zmluvy ES, a teda zmeny týchto predpisov musia byť vykonávané v súlade s normálnymi inštitucionálnymi predpismi.
- 64 Rada odpovedala, že zmeny vykonané v ICC a MC na základe článku 2 napadnutých nariadení nemôžu byť kvalifikované ako vykonávacie opatrenia, ale vyplývajú z mechanizmu výmeny informácií. V skutočnosti, ako aj vyplýva z odôvodnenia č. 2 nariadenia č. 789/2201 a z odôvodnenia č. 7 nariadenia č. 790/2001, ide o faktické informácie, ktoré môže poskytnúť iba členský štát. Z tohto dôvodu nemá v danom prípade odvolávanie sa na článok 202 ES význam.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 65 Z článku 2 napadnutých nariadení jasne vyplýva, že napriek použitému slovesu „zamýšľať“, každý členský štát môže sám meniť, v niektorých prípadoch po predchádzajúcej dohode s ostatnými členskými štátmi, obsah určitých ustanovení alebo príloh ICC a MC. Podľa odôvodnenia č. 10 nariadenia č. 789/2001 a odôvodnenia č. 7 nariadenia č. 790/2001 sú totiž „členovia Rady a Komisie bezodkladne informovaní o všetkých zmenách a doplnkoch...“, z čoho vyplýva, že právomoc prijímať zmeny patrí členským štátom.

- 66 V tomto ohľade je potrebné skonštatovať, že článok 202 tretia zarážka ES síce rieši otázku jednotného spôsobu vykonávania základných aktov Rady alebo posledne uvedeného orgánu a Európskeho parlamentu a takisto aj rozdelenie vykonávacích právomocí medzi Radou a Komisiou, uvedené ustanovenie sa však netýka rozdelenia právomocí medzi Spoločenstvo a členské štáty.
- 67 Je potrebné skúmať, či pre vykonávanie určitých ustanovení alebo príloh ICC a MC bola Rada povinná dodržať postupy Spoločenstva, alebo či právomoc meniť tieto ustanovenia alebo prílohy by mohla byť bez dopadu na právo Spoločenstva zverená členským štátom.
- 68 V tejto súvislosti Rada uvádza, že ustanovenia, ktoré môžu meniť členské štáty, obsahujú iba informácie faktickej povahy, ktoré môžu efektívne poskytnúť iba tieto členské štáty.
- 69 V tomto ohľade je potrebné pripomenúť, že ICC a MC boli prijaté výkonným výborom v čase, keď predmetná oblasť podliehala režimu medzivládnej spolupráce. Ich začlenenie do rámca Európskej únie, od nadobudnutia platnosti Amsterdamskej zmluvy, samo osebe neodňalo členským štátom právomoci, ktorých výkon im bol zverený na základe uvedených aktov na zabezpečenie ich dobrého uplatňovania.
- 70 V tomto kontexte osobitnej a prechodnej povahy, očakávajúc vývoj Schengenského acquis v právnom a inštitucionálnom rámci Európskej únie, nemôže byť Rade vytýkané, že upravila postup vykonávania zmien členskými štátmi, ktoré sú oprávnené tieto zmeny navrhnúť, či už jednostranne alebo po predchádzajúcej dohode s ostatnými členskými štátmi, týkajúcich sa určitých ustanovení ICC alebo

MC, ktorých obsah závisí výlučne na informáciách, ktoré len oni sami môžu poskytnúť. Takáto výhrada môže byť prijatá iba v prípade, ak by bolo preukázané, že takto vykonávaný postup prekáža efektívnemu a správne uplatňovaniu ICC alebo MC.

71 Je však potrebné konštatovať, že Komisia, ktorá nenamietala faktický charakter informácií obsiahnutých v ustanoveniach, ktoré môžu byť menené členskými štátmi, ani skutočnosť, že môžu byť efektívne poskytnuté iba týmito členskými štátmi, nepreukázala, ani sa nepokúsila dokázať, vo vzťahu ku každému jednotlivému tomuto ustanoveniu, že by bolo potrebné použiť jednotný postup aktualizácie ICC a MC na zabezpečenie ich dobrého uplatňovania. Obmedzila sa vo svojej replike iba na skúmanie príloh 4 a 5 ICC.

72 Za týchto podmienok Súdny dvor usúdil, že musí obmedziť svoju kontrolu na hodnotenie zákonnosti článku 2 nariadenia č. 789/2001 vo vzťahu k uvedeným prílohám 4, 5B a 5C ICC, lebo iba tieto skúmala Komisia vo svojich podaniach.

73 V tomto ohľade z článku 2 ods. 2 nariadenia č. 789/2001 vyplýva, že keď členský štát zamýšľa vykonať zmenu najmä v prílohách 4, 5B a 5C ICC, predloží najprv príslušný návrh ostatným členským štátom, ktoré sa môžu k tomu vyjadriť.

74 Čo sa týka na jednej strane prílohy 4 ICC obsahujúcej zoznam dokumentov vydaných každým členským štátom, ktoré oprávňujú na vstup bez víza, Komisia uvádza, že podľa článku 21 ods. 1 a 2 CAAS, štátni príslušníci tretích krajín, ktorí sú držiteľmi povolenia k pobytu alebo dočasného povolenia k pobytu vydaného zmluvnou stranou, môžu sa s týmto dokladom a cestovným dokladom vydaným

touto zmluvnou stranou voľne pohybovať počas maximálneho obdobia troch mesiacov vnútri Schengenskej zóny.

- 75 Je síce pravda, že zmena v zozname uvedenom v prílohe 4 ICC má okamžitý vplyv na podmienky, za ktorých sa uplatňuje uvedený článok 21 ods. 1 a 2, ale platí aj to, že podľa podmienok odseku 3 toho istého článku, „zmluvné strany odovzdajú Výkonnému výboru [ktorého funkciu prebrala Rada v súlade s článkom 2 ods. 1 protokolu] zoznamy dokladov, ktoré v zmysle tohto článku vystavujú ako povolenie k pobytu alebo dočasné povolenie k pobytu a ako cestovný doklad“.
- 76 Nič však neumožňuje potvrdiť, pri čítaní uvedeného ustanovenia a vzhľadom na to, že neexistuje akékoľvek iné ustanovenie Spoločenstva, ktoré by menilo v tomto bode režim CAAS pred prijatím napadnutých nariadení, že odkedy bol zoznam predmetných dokumentov oznámený Výkonnému výboru (alebo Rade), členské štáty nie sú viac oprávnené určiť, ktoré dokumenty budú platiť ako povolenie k pobytu alebo dočasné povolenie k pobytu.
- 77 V dôsledku toho Komisia nepreukázala, že na zmenu prílohy 4 ICC by sa mal uplatniť jednotný postup aktualizácie.
- 78 Čo sa týka na druhej strane prílohy 5 ICC, vo vzťahu k podmienkam uvedeným v článku 17 ods. 2 CAAS, za ktorých je vydanie víza podriadené konzultácii s centrálnym orgánom dotknutej zmluvnej strany, ako aj v prípade potreby konzultácie s centrálnymi orgánmi ostatných zmluvných strán, je potrebné konštatovať v prvom rade to, že v súlade s bodom 2.1 časti II ICC konzultácia s národným centrálnym orgánom prostredníctvom diplomatického alebo konzulárneho zastúpenia, ktoré vydáva žiadosť o vízum, je stanovená „v danom prípade v súlade s opatreniami a lehotami stanovenými vnútroštátnym právom a praxou“. Príloha 5A ICC uvádza presne tieto prípady.

- 79 Komisia však nedokázala preukázať dôvod, pre ktorý by bolo potrebné použiť jednotný postup na aktualizáciu prílohy 5A ICC na správne uplatňovanie bodu 2.1 časti II ICC, berúc do úvahy odkaz na národné zákony a prax, o ktorých hovorí toto ustanovenie.
- 80 V druhom rade bod 2.2 časti II ICC sa týka prípadov, keď diplomatické alebo konzulárne zastupiteľstvo, ktoré obdržalo žiadosť o víza, musí požiadať o súhlas vlastný centrálny orgán, ktorý bude musieť predtým konzultovať s príslušnými centrálnymi orgánmi jednej alebo viacerých iných zmluvných strán. Tento bod stanovuje, že „pokiaľ Výkonný výbor [ktorého funkciu prebrala Rada] neschváli konečný zoznam prípadov pre vzájomnú konzultáciu, platí zoznam pripojený k týmto Spoločným konzulárnym inštrukciám“. Tento zoznam je práve obsahom prílohy 5B.
- 81 Komisia, ktorá nenamieta, že je na každom členskom štáte, aby určil žiadosti o víza, v prípade ktorých je potrebná predchádzajúca konzultácia s centrálnymi orgánmi ostatných zmluvných strán, však nepreukázala dôvod, pre ktorý, očakávajúc definitívny zoznam prípadov vzájomnej konzultácie zostavený Radou, by bolo potrebné použiť jednotný postup na správne uplatňovanie bodu 2.2 časti II ICC a, najmä, na aktualizáciu prílohy 5B ICC.
- 82 Po tretie bod 2.3 časti II ICC, ktorý odkazuje na zoznam zostavený v prílohe 5C ICC, sa týka prípadov, keď je žiadosť o vízum podaná na zastupiteľskom úrade alebo konzuláte schengenského štátu, ktorý zastupuje iný schengenský štát.
- 83 Komisia nepreukázala, ani sa nepokúsila preukázať dôvod, pre ktorý by bolo potrebné použiť jednotný postup na správne uplatňovanie bodu 2.3 časti II ICC a, najmä, na aktualizáciu prílohy 5C ICC.

- 84 V dôsledku toho je potrebné odmietnuť aj druhý žalobný dôvod Komisie podporujúci jej žalobu.
- 85 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy musí byť žaloba Komisie zamietnutá v celom rozsahu.

O trovách

- 86 Podľa článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Rada navrhla zaviazat Komisiu na náhradu trov konania a Komisia nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazat ju na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (plenárne zasadnutie) rozhodol a vyhlásil:

- 1) **Žaloba sa zamieta.**

- 2) **Komisia Európskych spoločenstiev je povinná nahradiť trovy konania.**

Podpisy